

UPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA

KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI

GSK-KPA-A-187/2014

Priština,
27. april 2016.

U postupku:

L. J.

žalilac

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Anna Bednarek i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA35709), nakon zasedanja održanog dana 27. aprila 2016, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavio L. J. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/220/2013 od 27. novembra 2013. u delu koji se tiče zahteva br. KPA35709.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 13. aprila 2007, L. J. (u daljem tekstu: žalilac) je izjavio žalbu Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), upisan pod brojem KPA35709, tražeći vraćanje u posed katastarske parcele br. 547 površine 00.07.60 ha, koja se nalazi u mestu zvanom Livadnica, katastarska zona Radevo, i koja je upisana u posedovni list br. 129 (u daljem tekstu: predmetna imovina).
2. Žalilac je naveo da je njegov otac bio suvlasnik (1/4 idealnog dela) navedene parcele. Prema žaliocu, parcelu koriste nepoznata lica. Takođe, zahteva i nadoknadu za korišćenje. Žalilac je naveo da je posed nad parcelom izgubio dana 10. juna 1999.
3. Uz zahtev je podneo i sledeća dokumenta KAI:
 - fotokopiju odluke Opštinskog suda u Lipljanu u predmetu br. O.br 12/83 od 1. juna 1983, po osnovu koje su otac žalioca, M. J., ¼ idealnog dela, i njegova baba, S.J., 1/5 idealnog dela, nasledili nepokretnu imovinu pokojnog M. J.;
 - ugovor o podeli Ov. Br. 868/83 od 26. jula 1983, prema kome je otac žalioca postao jedini vlasnik predmetne imovine;
 - fotokopiju izvoda iz matične knjige umrlih br. 34 iz 1989. za dedu žalioca: M. J.;
 - fotokopiju izvoda iz matične knjige rođenih za žalioca;
 - fotokopiju odluke Opštinskog suda u Kragujevcu u predmetu br. O-677/93 od 15. januara 2009, kojim je izmenjena odluka istog suda od 17. maja 1994, po osnovu čega su žalilac, njegov sin N. J. i brat G. J. nasledili 1/3 idealnog dela nepokretne imovine pokojnog M. J. navedene u posedovnom listu br. 129.
4. KAI je pozitivno verifikovala gore navedene odluke.
5. Prema izveštaju o obaveštenju od 23. novembra 2007, KAI je locirala predmetnu imovinu. Utvrđeno je da se radi o obradivom zemljištu koje su zauzela nepoznata lica. Ni jedna od tuženih strana nije bila na imovini.
6. Dana 1. jula 2010, KAI je izdala obaveštenje o zahtevu preko glasnika KAI br. 3 i preko biltena UNHCR kancelarije za imovinu. Glasnik i bilten su ostavljeni predsedniku sela Radevo. Takođe su objavljeni u Opštini Lipljan i u Kancelariji za katastar, koje se nalaze na istoj lokaciji kao i Opštinski sud. Glasnik i bilten su odneti i u UNHCR, kod Ombudsmana, KCA, DRC i UNMIK u Gračanici. Pored toga, ostavljeni su i na ulazu i izlazu iz sela Radevo.
7. Niko nije podneo odgovor na zahtev.
8. Tokom postupka verifikacije, KAI je pribavila po službenoj dužnosti sertifikat o pravima nad nepokretnom imovinom br. 547 u kome se pojavljuje P. J. (rođak žalioca) kao nosilac imovinskog prava nad predmetnom parcelom.
9. Dana 27. novembra 2013, KIZK je u grupnoj odluci KPCC/D/A/220/2013 (st. 12. 157-158) odbila zahtev zbog činjenice da žalilac nije dokazao pravo vlasništva ili neko drugo pravo nad predmetnom imovinom. KAI je zasnovala svoju odluku na sadržaju ažuriranog sertifikata o pravima nad nepokretnom imovinom koji je pribavila po službenoj dužnosti 2008, u kome je P. J. naveden kao jedini vlasnik parcele br. 547. Pored toga, prema obrazloženju odluke, KAI je kontaktirala žalioca i on je objasnio da je zemljišna parcela br. 547 poklonjena njegovom rođaku P. J. mnogo ranije i on nije tražio vlasničko pravo nad njom.

10. Dana 10. april 2014, žalioocu je uručena odluka KIZK.
11. Dana 10. maja 2014, žalilac je izjavio žalbu Vrhovnom sudu.
12. Dana 30. juna 2015, Vrhovni sud je izdao nalog opštinskom katastru u Lipljanu tražeći „da dostavi sudu dokumentaciju katastarske istorije imovine“ kao i da „objasni kako je moguće da u jednoj katastarskoj zoni postoje dve parcele pod istim brojem, ali različite površine i pripadaju različitim vlasnicima (šta znači 547/D)“.
13. Dana 15. jula 2015, opštinski katastar u Lipljanu je odgovorio na nalog objasnivši da, na osnovu zahteva od 20.06.2005, katastar je ispravio podatke iz programa „Bormann“ i dodelio novi broj: 546 zemljišnoj parceli sa prethodnim brojem 547 koja se pominje u posedovnom listu br. 129.

Navodi strana u postupku

14. Žalilac L. J. traži od Vrhovnog suda da usvoji žalbu i da potvrdi da on ima pravo na ponovni posed parcele. Žalilac je naveo da je Komisija izvršila pogrešnu i nepotpunu procenu činjeničnog stanja i da je pogrešno primenila materijalno pravo. On je naveo da tvrdnja Komisije da je P. Ja. vlasnik parcele 547/D nije tačna. On je objasnio da je zemljišna parcela br. 547 „prethodno bila podeljena na četiri dela i da je njegov otac dobio dva takva dela, a njegov stric druga dva takva dela“. Parcele njegovog oca se nalaze u posedovnom listu br. 129, dok se parcele njegovog strica, S. J., nalaze u posedovnom listu br. 40. Pored toga, dodao je da iako su parcele upisane pod istim brojem, imaju različite površine.

Pravno obrazloženje

Meritum

15. Vrhovni sud je, nakon razmatranja i procene podnesaka iz spisa predmeta, ožalbene odluke i navoda žaliooca, utvrdio da je žalba neosnovana.
16. Komisija je zasnovala svoju odluku na pretpostavci da je vlasnik predmetne imovine P. J., kao što se vidi u posedovnom listu koji je pribavljen po službenoj dužnosti 2008. od strane Izvršnog sekretarijata. Žalilac je osporio te okolnosti i smatrao je da Vrhovni sud smatra neophodnim da se razjasne te okolnosti pre odlučivanja po žalbi. Dana 30. juna 2015, izdat je nalog za opštinski katastar u Lipljanu, kojim je traženo pojašnjenje o ovoj stvari, kao i katastarska istorija predmetne imovine. U svom odgovoru na nalog od 15. jula 2015, opštinska Direkcija za katastar i geodeziju je dala sledeće podatke:
„Katastarska parcela br. 547-0, KZ Radevo, prema programu „Bormen“ se vodi na ime S. (M.) J. iz Radeva, posedovni list br. 40, mesto zvano „Livadica“, poljoprivredno zemljište, III klasa, površine 0.19.27 ha i poljoprivredno zemljište, II klasa, površine 0.27.27 ha. Po osnovu rešenja o nasleđivanju T. br. 40/2003 od 12. maja 2003 (...) upisana je na ime P. J. iz Radeva.
Katastarska parcela br. 574-0, KZ Radevo, prema programu „Bormen“ se vodi na ime M. (M.) J. iz Radeva, posedovni list br. 129, mesto zvano „Livadica“,

- poljoprivredno zemljište, III klasa, površine 0.18.46 ha i poljoprivredno zemljište, II klasa, površine 0.07.60 ha, ukupne površine 0.26.06 ha”.
- Ovaj organ je dodao i da je, odgovarajući na zahtev od 20. juna 2005, Kosovska agencija za katastar ispravila katastarske podatke, i parcela br. 547-0, ukupne površine 0.26.06 ha, upisana u posedovni list br. 129, je dobila novi broj: 546-0.
17. Međutim, treba napomenuti da odgovor katastarskog organa ne može da se smatra dokazom vlasništva nad predmetnom imovinom od strane žalioaca. Član 17 Zakona br. 2003/25 o katastru, koji je bio na snazi u vreme vršenja izmene katastarskih podataka, predviđa određeni postupak za upisivanje katastarskih podataka u katastarske knjige. Član 21 istog zakona navodi pod kojim okolnostima i kako može doći do ispravke katastarskih podataka. Po mišljenju Vrhovnog suda, ni jedna od navedenih odredbi nije ispoštovana prilikom izmene katastarskih podataka. Iz tog razloga, odgovor Kancelarije za katastar iz Lipljana ne može da bude uzet u obzir prilikom razmatranja žalbe.
18. U ovom slučaju, iako Vrhovni sud smatra da je Komisija bila u pravu kada je odlučila u predmetu, s obzirom da je uzela u obzir nedostatak jasnih podataka (brojevi parcela) koji se nalaze u dokumentaciji podnetoj sudu i komisiji, vlasničko pravo žalioaca nad predmetnom imovinom nije moglo da bude utvrđeno kao činjenica. Zbog toga je zahtev odbijen kao neosnovan.
19. Shodno gore navedenom i shodno članu 13.3(c) Zakona br. 03/L-079 i članu 195, stav 1(d) Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao što stoji u izreci ove presude.
20. S obzirom da Kosovska agencija za imovinu nema nadležnost nad zahtevima za nadoknadu, zahtev žalioaca u tom smislu mora da bude odbačen kao neprihvatljiv, *a contrario* članu 3.1 gore navedene Uredbe UNMIK-a.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 UNMIK uredbe br. 2006/50, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a